

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. С., 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Янко В. Чавеев

при участието на секретаря Дарина Ив. Николова
като разгледа докладваното от Янко В. Чавеев Административно наказателно дело № 20201870200407 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

В. В. М. от гр. С. обжалва Наказателно постановление № 20-0338-000576, издадено на 30.07.2020 г. от Х. Х. Й., на длъжност ВПД Началник група към ОДМВР – С., РУ – С., с искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява и не заявява допълнително становище по жалбата.

Въззиваемата страна не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Производството е по чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН – в редакция до измененията и допълненията със ЗИДЗАНН, обн. ДВ, бр. 109/2020 г., в сила от 23.12.2021 г.).

Жалбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения срок против подлежащо на обжалване пред РС – С. наказателно постановление (НП), поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са довели до накърняване на правото на защита на жалбоподателя.

Административно-наказателното производство срещу жалбоподателя е

образувано по реда на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН със съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 21.05.2020 г. от И. Х. К.. Установява се от служебно изискана от съда и неоспорена в хода на съдебното производство справка, обективирана в писмо рег. № 338000-7548/31.12.2020 г. от Началника на РУ – С., че към 21.05.2020 г. актосъставителят И. Х. К., на длъжност „командир на отделение“ в звено „Патрулно-постова дейност“ в РУ – С., е имал правомощието да съставя АУАН по Закона за движението по пътищата (ЗДвП) съгласно действащите към тази дата и приети като доказателства по делото Заповед с рег. № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед с рег. № 8121з-825/19.07.2019 г. на Министъра на вътрешните работи за допълнение на първата заповед. АУАН съдържа всички реквизити, установени в чл. 42 от ЗАНН и е съставен в съответствие с чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. За нарушението на ЗДвП, вменено на жалбоподателя с АУАН, против него е издадено НП в законоустановения срок от Х. Х. Й., преназначен за временно изпълняващ длъжността Началник на група „Охранителна полиция“ в РУ – С.. Установява се от горесцитираното писмо рег. № 338000-7548/31.12.2020 г. от Началника на РУ – С., че към датата на издаване на обжалваното НП – 30.07.2020 г. – Х. Й. е изпълнявал тази длъжност, т. е. той е бил компетентен да го издаде с оглед заеманата от него тогава длъжност съгласно т. 2.9 от Заповед с рег. № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи, която е била в сила и към тази дата. Не се съдържат в НП нови фактически обстоятелства, против които в административно-наказателното производство наказаното лице да не е могло да се защитава.

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че на 21.05.2020 г. около 11,30 ч. в гр. С. на ул. „Г. И.“ жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство (МПС) – лек автомобил „Хонда ЦРВ“ с рег. № СО 4786 АР, собственост на Д. М.а, без да използва обезопасителен колан, с какъвто автомобилът е бил оборудван.

Тези обстоятелства са описани в АУАН, който е редовно съставен срещу жалбоподателя, поради което за тях той има презумптивна доказателствена сила съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Съдържанието на АУАН за тези описани по-горе обстоятелства не се опровергава от събраните в хода на настоящото производство доказателства, а напротив – изцяло се подкрепя от показанията на свидетелите И. К. – актосъставител и Х. Г. А. – свидетел при установяване на нарушението, на длъжност „мл. инспектор“ в РУ – С., които съдят кредитира като логични, последователни и безпротиворечиви, възпроизвеждащи достатъчно детайлно техни непосредствени възприятия за фактите от предмета на доказване.

Горепосоченият лек автомобил е от категория „М1“ съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, жалбоподателят го е управлявал, когато е бил спрян за проверка и автомобилът е бил оборудван с обезопасителен колан за мястото на водача. Всеки от

свидетелите К.и А. лично е възприел факта, че до спирането му за проверка жалбоподателят е управлявал автомобила без да използва обезопасителния колан, с който това МПС е било оборудвано и кредитираните от съда техни показания за това обстоятелство не са опровергани от никакви други доказателства. Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че оплакването на жалбоподателя, че при подаването на сигнал към него за спиране служителите на РУ – С. се намирали вляво от неговия автомобил на пътното платно по посоката му на движение, е напълно неотносимо към предмета на доказване по делото и към оценката на доказателствения материал, тъй като дори при такова тяхно разположение всеки от тях е могъл да възприеме визуално факта, че жалбоподателят управлява автомобила без да използва обезопасителен колан.

Жалбоподателят не представя, включително и в настоящото производство, доказателства за обстоятелства по чл. 137а, ал. 2, т. 2-5 от ЗДвП, които го освобождават от задължението му да използва обезопасителен колан, с какъвто автомобилът е бил оборудван.

Ето защо деянието на жалбоподателя, изразяващо се в управление на МПС при движение без да използва обезопасителен колан, с какъвто това МПС е било оборудвано, съставлява неизпълнение на задължението, установено в чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и осъществява от обективна страна всички признаци от състава на административно нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП.

Административното нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. първо от ЗДвП е извършено от жалбоподателя виновно. Наличието на обезопасителен колан в лекия автомобил „Хонда ЦРВ” с рег. № СО 4786 АР е могло да бъде възприето от жалбоподателя щом той е управлявал автомобила, а и същият е могъл да използва този колан, както и е бил длъжен да го стори при липсата на установени основания за освобождаването му от това задължение измежду визираните в чл. 137а, ал. 2, т. 2-5 от ЗДвП. По делото не са събрани доказателства за обстоятелства, които съгласно закона изключват вината на жалбоподателя при извършване на това нарушение.

За виновно извършеното от жалбоподателя административно нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. първо от ЗДвП административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната му отговорност законосъобразно, като му е наложил административно наказание „глоба“ в установения от закона твърд размер, а именно 50 лв., който не подлежи на намаляване от съда.

Нарушението не представлява и маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН. То е формално, т. е. за съставомерността му не е необходимо настъпване на вредни последици, поради което липсата на такива не следва да се обсъжда. Относително ниската степен на обществената му опасност е взета предвид от законодателя при определяне на санкцията за него, поради което не следва повторно за конкретния случай да се обсъжда като смекчаващо обстоятелство. Освен това то е

типично за този вид административни нарушения и от доказателствата не се установяват смекчаващи обстоятелства, обуславящи негова по-ниска степен на обществена опасност от тази на обикновените случаи на такива административни нарушения. Специално следва да се подчертае, че използването на обезопасителен колан при управление в движение на МПС, с какъвто то е оборудвано, е установено като задължение на водача с цел защита на неговия живот, здраве и безопасност, разбирани като висша обществена ценност, а не като индивидуални негови блага, с които той да може да се разпорежда свободно. Ето защо основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН не са налице.

По изложените съображения обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-0338-000576, издадено на 30.07.2020 г. от Х. Х. Й., на длъжност ВПД Началник група към ОДМВР – С., РУ – С..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – С.-област в 14-дневен срок от съобщенията до страните за обявяването му.

Съдия при Районен съд – С.: _____